

MI MLADI BORCI

POSTNINA PLAČANA V GOTOVINI

STANOVSKI TEDNIK ZA SLOVENSKO DIJAŠTVO. — IZHAJA VSAK PETEK. — LETNA NAROČNINA: DIJAŠKA 16 DIN, NEDIJAŠKA 26 DIN, PODPORN VSAJ 30 DIN. — POSAMEZNA ŠTEVILKA 75 PAR. — UREDNISTVO IN UPRAVA V LJUBLJANI V STRELIŠKI ULICI 12/II. — ČEKOVNI RAČ. ŠT. 16.078.

LETO II.

LJUBLJANA, PETEK, 1. OKTOBRA 1937.

ŠTEV. 3.

Nekaj naukov, ki so pri nas zelo potrebni

Župnik R. Mäder nam govori

Poznamo tudi speči katolicizem. Cerkev mu na leto posveti več listov in evangelijev. Če katolicizem spi, ni popolnoma mrtev. S spečim mu je skupno to, da je slep, gluhi in hrom; zlasti pa še to, da je izgubil čut za grozečo nevarnost, bistro zmožnost spoznavati krive preroke, ki prihajajo v ovčjih oblačilih, v resnici so pa grabežljivi volkovi.

SPEČI KATOLICIZEM NE POZNA HUDIČA

O hudiču govoriti sploh ni več moderno. Kristus pa dela popolnoma drugače. On odkrito in odločno poudarja od začetka protidemonski značaj krščanstva. Ko svari pred krivimi preroki, pred volkovi v ovčjih oblačilih, misli predvsem na Luciferja, na Antikrista, krivega preroka od začetka, lažnivca in zapeljivca.

Ko je Lucifer snoval pogubljenje ljudskega rodu, se našim prastaršem ni predstavil odkrito, tako da bi jim bil izročil svojo vizitko in izjavil: »Moje ime je hudič. Moj program revolucija. Moje kraljestvo brezboštvo.« Lucifer se je največ pokazal kot angel luči, kot prerok svobode, prosvete in napredka, zgrajenega »na podlagi« vere v Boga.

Nasproti novemu Adamu, Kristusu, ima Lucifer isto taktiko. Govori na videz resnico, govori lepo, celo pobožno. Z veliko učenostjo citira za sebe celo sveto pismo. Nastopa kot nedolžen otrok, kot jagnje, ki nikomur noče nič huđega. Prav tak se nam danes predstavlja v moderni teozofiji. Kot počelo prosvete in napredka v svetovni zgodovini.

SPEČI KATOLICIZEM NE VE ZA ZMOTE

Dunajski apostol Klement Dvořak govori o katoliškem nosu. S tem meni ostri čut za to, kar je v zmoti vredno pažnje, kar je v njej nevarnega, razdiralnega in revolucionarnega.

Spečemu katolicizmu manjka Dvořakov katoliški nos. Zmote ne čuti in je nima za nesrečo. Ne more razumeti, kako more Cerkev videti v onem, ki Kristusa taji, nekakega zapeljivca, ki ga po besedah svetega Janeza katoliški človek ne sme pustiti v hišo.

Speči katolicizem ne zna razločevati preobleko od resnice, dekoracijo od bistva, taktiko nauka od bistva nauka, ne loči volka od ovce.

Ne moremo dovolj poudariti, da ga ni krivega preroka, ki ne bi bil trdil vsaj nekaj resničnega, dobrega, lepega, da celo tudi pobožnega. Vsaka zmota ima v sebi dve počeli:

pozitivno, gradeče, kajti nič — niti zmoten nauk, niti lažen sistem — ne more obstati vsaj brez nekega minimalnega jedra resnice

in drugo, negativno, rušeče in prevratno počelo.

A bistvo krivega preroka je sleparstvo, to je tako rekoč njegova duša. Pretvarjanje, maška, ovčje oblačilo mu je samo sredstvo, da se sleparija utrdi in omogoči v boju proti resnici.

Tako je bilo na primer z modernim liberalizmom. Njegovo jedro je revolucija, njegova taktika pa svoboda, človečanstvo, človečanske pravice. Liberalizem svoje svetovne vlade ne bi nikoli utrdil, ko bi bil nastopil samo kot volk, samo kot slepar. Njegova moč je bila v njegovi taktiki, v njegovih geslih, v njegovi maski.

Kamera s sovjetskim filmom se v Evropi spremeni v strojnico.

Komunist A. Elgers: Kulturna revolucija v sovjetski Rusiji.

SPEČI KATOLICIZEM NE POZNA ČLOVEKA

Gotovo nikakor ni pravilno, bližnjega sumničati brez razloga, da je slab. Krivo sumničenje, predrzna sodba sta nemoralni tudi nasproti protivniku. Priznано moralno načelo je: imej vsakega za dobrega, dokler se ne dokaže, da je slab.

Možno pa je, da imamo nasprotnika za preveč poštenega. Tedaj velja drugo načelo, načelo previdnosti. Nasprotnika je treba tako dolgo imeti za nevarnega, dokler se ne dokaže, da ni nevaren. V vojni človek ne sme biti preveč zaupljiv. Velika napaka spečega katolicizma je, da je naiven, da modernega človeka ne pozna. Pusti, da ga varajo s prijaznostmi; z majhnimi koncesijami; z diplomatičnimi, dvournimi, nejasnimi izrazi in besedami. Kakor neizkušeni

otrok zaupno meni, da more njegov nasprotnik ostati nasprotnik in kljub temu pošteno misliti in govoriti o koristih katolicizma. Le manj takega katoliškega zaupanja! Manj bratenja med postojankami! Bodi človek k človeku — da! Toda vojska je vojska: ako smo vojaki ter se krijemo v jarkih, je edino modro: **ne zaupati!**

Speči katolicizem je pokveka, karikatura resničnega katoličanstva.

Pravi katolicizem ne spi, zakaj Bog ne spi in hudič tudi ne.

Cerkev bdi. Čuje in čuva.

Bodimo udje bdeče Cerkve!

Nikakor ne gluha straža, ki ne sliši!

Nikakor ne slepa straža, ki ne vidi nobene nevarnosti!

Nikakor ne nema straža, ki ne zna klicati alarm!

Zločinske metode rdečih

Rdeči sami morili otroke, da potem obdolžijo Franca

V 47. številki smo poročali, kako je boljševisko društvo »Amis de l'Espagne républicaine« falzificiralo dokumente v dokaz, da Franco mori otroke: porabili so uradne francoske fotografije iz svetovne vojske, ki so bile v knjigah objavljene pred 10 leti. Računali so s tem, da njihovih sleparij nihče ne bo odkril.

Danes prinašamo nov slučaj, ki dokazuje, da se boljševiska propaganda ne straši niti najkrutejših zločinov, ko ji gre za to, da bele obrekuje.

Eden vodilnih španskih radikalov dr. Gregorio Maranon, je objavil v dnevniku »Mañana« 19. aprila 1937 izjavo, ki dovoljuje, da enkrat nekoliko bolj natančno presodimo vlado, ki se sama imenuje republikansko, in vse tiste krutosti, ki so se zgodile v njenem imenu.

Dr. Gregorio Maranon, je eden od ustanoviteljev španske republike, nekaj časa se je celo o njem govorilo, da bo v novi republiki prevzel predsedstvo vlade.

ZA VARANJE SVETOVNE JAVNOSTI:

Profesorji naj bodo orodje!

Izjava dr. Gregorija Maranona se glasi:

»Vsi profesorji madridske univerze, kar jih je še prebivalo v prestolici, so se morali nekega dne javiti pri ministru prosvete, nekem Hernandezu. Prišel sem nekoliko pozneje kot moji tovariši. Gospod mi je ponovil, kar je bil povedal že drugim ter mi ka-

zal nekaj fotografij ženskih in otroških trupel.

„Poglejte,“ je dejal, „kaj so naredili uporniki s svojimi avijoni in bombami tedaj, ko so matere in otroci prišli iskat hrane, ki jo preskrbuje vlada. Lahko ugotovite, da se je izvršil pokolj. Sklicem sem Vas zato, da boste pred vsem svetom podpisali ta protest proti tako divjaškemu dejanju.“

STRAŠNA RESNICA

Na tako nesramnost nisem mogel takoj odgovoriti, kajti vedel sem, kaj se je v resnici zgodilo. Madridski obrambni odbor je naročil nekaterim svojih zvestih, naj vržejo bombe na žene in otroke, potem pa je ukazal trupla fotografirati z namenom, da te slike objavi kot dokazila obnem s protestom univerzitetnih profesorjev ter tako predstavi ta zločin kot delo nacionalističnega letalstva.

Verodostojne in zelo zanesljive osebe so mi prej poročale o tem pokolju. Videle so, kako so s teras metali bombe in fotografirali. Rdeči so bili celo tako predrzni, da so izvršili ta zločin ravno na tak dan, ko ni nad Madridom letelo nobeno nacionalistično letalo.

JUNAŠKI ODPOR PROFESORJA

Nisem se mogel vzdržati in med molkom svojih tovarišev sem rekel ministru takole:

„Naredite z menoj, kar hočete, jaz ne podpisem. Vem, da ste vi povzročili atentat. Vi ste ukazali, naj vržejo bombe s teras.“

Pobledele je od besnosti, ni pa zanikal moje trditve, ampak je brez besede odšel.

NOVA PRIČA

Čez dva dni sem imel novo pričjo, da je vlada kriva tega pokolja. Srečal sem enega od onih, ki so izvršili ta »junaški čin«; moral je zbežati na neko tuje poslanstvo, ker so ga hoteli ubiti, ko je izvršil svoje poslanstvo, da bi se tako iznebili nadležne priče. Mož nam je potrdil dogodek, kakor da to ne bi bilo nič posebnega. *

Govorili so pred kratkim, da so se našli novi dokazi zato, da Dominikanska »Premišljevanja« drže. Baje je pet dominikancev v Barceloni polagalo mine.

Prvič je vseeno, kaj hoče pet dominikancev med tolikimi tisoči svetih duhovnikov, drugič pa je veliko pametneje, sploh ne verjeti boljševiskim pričam, ki so vsak čas zmožne takih zločinov in potvorb, kakor o njih piše španski republikanec, soustanovitelj španske republike, dr. Gregorio Maranon.

MEDNARODNA BREZBOŽNIŠKA RAZSTAVA V MOSKVI?

Predsednik moskovske brezbožniške zveze Amosov je predlagal osrednjemu odboru brezbožnikov, naj bo ob priliki 20letnice SSSR v Moskvi mednarodna brezbožniška razstava. Za razstavni prostor naj se porabi kar moskovski centralni muzej. Osrednji odbor se je za predlog zavzel in se je obrnil na vlado za finančno podporo.

Še o »Septovem« koncu

»Kdo je neposredno povzročil njegov prostovoljni ali neprostovoljni konec, je sedaj težko reči, misliti moramo na višje sile.«

MMB, 24. sept. 1937.

Nismo se motili, ko smo v svoji zadnji številki tako domnevali o vzrokih »Septovega« konca. Najnovejše vesti, ki so prišle v javnost v zvezi s prenehanjem te revije, popolnoma potrjujejo naše pisanje.

*

Pariški dopisnik nizozemskega časopisa »Tijd« poroča, da je »Sept«, ki so ga izdajali dominikanci pri založbi »Editions du Cerf«, moral prenehati popolnoma nepričakovano. Smrtni udarec mu je zadal telegram dominikanskega generala p. M. S. Gilleta, znamenitega pisatelja pedagoških del in strokovnjaka za etiko. Telegram vrhovnega predstojništva dominikanskega reda je naznanil izdajateljem lista, da je številka, ki jo pripravljajo — zadnja.

*

Znano je, da je bil ukinjeni tednik eden glavnih predstavnikov one struje med katoličani, ki je simpatizirala z Ljudsko fronto.

Jezuitska revija »La Civiltà Cattolica« je v svoji zadnji številki priobčila izredno važen članek, ki predstavlja nedvoumen obračun s

tistimi levo usmerjenimi katoliki, ki jih je posebno v Franciji veliko in ki so se zbirali okrog »Septa«. V uvodu ožigosa urednik Rosa katoličane, ki simpatizirajo z rdečimi, takole:

»Kakor so namreč v začetku brezskrbno gledali (namreč tisti levo usmerjeni francoski katoliki) na delovanje mlade republike, ki se je za začetek zadovoljila z izgonom jezuitov, tako tudi niso razumeli globoke brezbožnosti nadaljnega delovanja, ki je hitro iz republike napravilo brlog tujih prevratnih elementov. Ti so se natepli iz ruskih step, stopili na čelo domačim anarhistom in socialistom ter jih vodili pri rušenju in v pokoljih. In ko je slednjič toliko klane izzvalo zakonito vstajo zdravejšega dela vojske in naroda, tedaj — glej! — kako so tisti dobri državotvorci v strahu samo zaradi tega, da bi v Španiji mogla nastati nova diktatura — ali kakor oni radi govorijo, nov fašizem — in kako se postavljajo na kaj čudno stališče: na eni strani kažejo proti braniteljem reda in človečnosti, pa tudi vere in morale človeštva neko nepojmljivo nezaupanje; na drugi strani pa kažejo za revolucionarje pristranost in sočustvanje, olepšujejo njih dela in jih opravičujejo, čeprav spadajo ravno ti revolucionarji med najbolj brutalne, krvoločne in divjaške, kar jih beleži zgodovina.«

Katoliška univerza v Salzburgu

Letos je Rim na predlog avstrijskih škofov potrdil komisijo za ustanovitev katoliške univerze. Tej komisiji predseduje univ. prof. dr. W. Schmidt S. V. D. O veliki noči je p. Schmidt izročil študijski kongregaciji v Rimu v imenu episkopata statut nove univerze. Tedaj se je izrekla misel, da je vprav v današnjem svetovnem položaju ustanovitev duhovnega središča, kakor je katoliška univerza, nujna potreba. Državne univerze namreč danes nasproti protikrščanskemu valu ne izpolnjujejo svoje naloge.

Finančno vzdržujejo novo univerzo predvsem z vsakoletnimi zbirkami na univerzitetno nedeljo, razen tega so tudi posamezne avstrijske zvezne dežele sklenile nakloniti katoliški univerzi redne letne prispevke. Ti prispevki se bodo uporabljali za ustanovitev in vzdrževanje posameznih znanstvenih institutov. Tako je zvezna dežela Nižnja Avstrija sklenila prispevati letno 20.000 S za ustanovitev Dolfusovega instituta za gospodarske vede.

Začasno bo imela univerza filozofsko fakulteto z osmimi strokovnimi skupinami. Iz teh skupin se bosta razvili tudi juridična in biološko-naravoslovna.

André Gide je zopet spregovoril:

„OČI SE VAM BODO ODPRLI...“

Znani bivši prijatelj ruskih komunistov André Gide je lani izdal knjigo »Povratek iz Rusije«. Žel je seveda zaradi nje prav sovražne napade komunistov. Kot odgovor na te napade je pred nedavnim izdal drugo knjigo: »Retouches à mon Retour de l'URSS«.

V tej knjigi najprej obdolži odgovorne voditelje komunizma, da vedoma in hote zavajajo ter na najogabnejše načine izkoriščajo delavske mase. Nato roti francoske in tudi ruske delavce, naj slednjič že odpro oči.

Dobesedno piše:

Rusija se spreminja iz meseca v mesec... In prav to me straši. Iz meseca v mesec se slabša položaj v Rusiji. Vedno bolj se oddaljuje od položaja, o katerem smo upali, da je ali da bo.

Začenjate se vznemirjati, tovariši, kar priznajte! In vprašujete se, videč krvave moskovske procese, z vedno večjim strahom:

»Doklej bomo morali vse to odobravati?«

Prej ali slej se vam bodo oči odprle. Morale bodo spregledati. Potem pa se boste vprašali vi poštenjaki: »Kako smo mogli biti toliko časa slepi?«

V sredini sadeža tiči črv. Toda ko sem vam rekel: »To jabolko je črvivo«, ste me obdolžili, da ne vidim dobro ali da jabolko ne ljubim. Če bi se bil zadovoljil s tem, da bi vse občudoval, bi od vas ne slišal očitka, da sem površen. Zaslужil bi ga pa vendarle!

Po porazni obsodbi šolskih in prosvetnih razmer sploh nadaljuje Gide:

Zelo se bojim, da se bo položaj glede delavskih stanovanj še poslabšal. Novi gradbeni načrti daleč zaostajajo za potrebami. Kjer danes stanujejo trije v eni sobi, jih bo kmalu moralo stanovati štiri ali pet. Razen tega pa gradijo najnovejše zgradbe za delavska stanovanja tako hitro, tako

površno in iz tako slabega materiala, da kmalu ne bodo več uporabne.

Rusiji še posebno očitam, da smo bili nalagani, ko so nam pravili, kako zavidanja vreden je v Rusiji položaj delavcev. In tudi našim komunistom očitam, da se delavcem zavestno ali nezavestno lažejo, v tem primeru v dosego svojih političnih namenov.

Ruski delavec je vezan na svoje podjetje tako kakor kmetje na kolhoze in sovhoze, kakor Iksion na svoje kolo. Delavec odkazane-ga mesta ne more zapustiti. Ni svoboden, da bi šel in ostal, kjer

hoče in kamor ga morda vlečeta ljubezen in prijateljstvo. Če ni vpisan v stranko, delajo tovariši z njim, kakor bi ga sploh ne bilo. Prvi pogoj za uspeh je, da se včlani v stranko. Toda to ni lahko, ker zahtevajo od njega veliko znanja in strogo komunistično miselnost. Tudi ne sme biti preveč samostojen, ker mora biti vedno v uslugo nadrejenemu.

Pri tem pa je v položaju paradoksa tole: Delavci, katerih dni-
na znaša kakih pet rubljev in še manj, so obsojeni v skrajno bedo. To pa zato, da morejo nekateri protežiranci dobivati ogromne

plače, in zato, da se dobijo sredstva za intenzivno propagando, ki naj našim delavcem dopoveduje, kako srečni so ruski.

Želel bi, da bi se manj govorilo o dobrem položaju ruskih delavcev. Kajti to bi jim dovoljevalo nekoliko boljše življenje.

Zadnji čas je, da francoska komunistična stranka spregleda. Zadnji čas je, da se neha varati.

Če stranka ne spozna, pa naj spoznajo vsaj delavci, da jih komunisti sleparijo, prav tako, kakor Moskva slepari komuniste same.

JUGOSLOVANSKE BRIGADE V ŠPANJI

Dimitrov lovi ubogo delavstvo

Ko je španska vojska prisilila Kominternu, da je napela vse moči za nabiranje rdečih prostovoljcev, je Dimitrov posvetil še posebno skrb Balkanu. Prostovoljci iz teh dežel imajo namreč lastnosti, ki so rdeči španski armadi najbolj potrebne: so fizično in moralno odporni in po rodu disciplinirani. Zato je Dimitrov poslal množico agentov v tiste evropske dežele, kamor prihajajo sezonski in drugi delavci z Balkana. Največ teh prostovoljcev so nabrali v Belgiji, Franciji in Ameriki. Tudi Češkoslovaška igra važno vlogo pri nabiranju prostovoljcev, ker češka vlada pusti prosto nabiranje »slovanskih bratov z Balkana«.

V Barceloni — prva razečaranja

V velikem številu so šli macedonski, bolgarski, srbski in hrvaški prostovoljci iz Pariza v Barcelono, kjer so se prvokrat sešli s svojimi rdečimi španskimi tovariši. Toda ta sestanek jih je razečaral, kajti takoj so spoznali, da so španski komunisti navadni anarhisti, ki zagrizeno vse uničujejo in brezumno slede živinskim instinktom.

Centrala za lov — v Parizu

Vsa pojasnila o prostovoljcih in rdeči vojski daje CKKPJ (centralni komite komunistične partije Jugoslavije) v Parizu. Ta tudi razpošilja z dovoljenjem vlade Ljudske fronte letake na Balkan. Letake pišejo razni ljudje, tiska in razpošilja pa jih centrala Kominterne v Parizu, Rue de l'Echaude 12.

Narodno barvani letaki

Letaki so večinoma polni domoljubja in opuščajo sleherni komunistični frazeologijo. Za Slovenijo ti letaki zopet pretirano poudarjajo slovenstvo. Na takšnem letaku na primer neki Jankovič, prostovoljec in invalid v sedanji španski vojni, vabi lahkoverneže za seboj, s tem da jim pripoveduje: »Združili smo se v svojih lastnih oddelkih, ki jim poveljujejo naši lastni častniki v našem rodnem jeziku.«

Priprava za krvave pokolje pri nas

Naj končamo s pismom srbskega pilota prostovoljca v Španiji, ki brez običajnih krink govori o vojski in miru:

»Ukvarjamo se z učenjem strategije in tehničnega organiziranja zračnih sil, da bomo mogli s svojo vojaško izkušnostjo sodelovati na dan, ko pride revolucija tudi k nam. Tudi vi morate začeti z resnim študijem vojaške znanosti, ker ravno vojaški poveljnikov najbolj potrebujemo. Na tisoče antifašistov je padlo pred Madridom in drugod samo zato, ker so jim poveljevali tovariši, posebno podčastniki, ki so premalo poznali vojaško in strateško teorijo. Mi nimamo v rezervi častnikov!«

Mirovne fraze komunistov — zavestna hinavščina

Srbski rdeči pilot nadaljuje: »Prenehati je treba z govornim nje-m o miru! Danes, ko so vrata ideološki borbi odprta na stežaj, ko na vsakem kraju more revolucionarno delovanje dvigniti množice, je nujno potrebno, da je pripravljena skupina naših ljudi, ki

morejo prevzeti vodstvo teh mas. Samo na ta način bomo v borbi proti fašizmu in reakciji zmagali!«

NAGRADNO TEKMOVANJE BREZBOŽNIKOV

Pred kratkim so sovjetske brezbožniške zveze razpisale nagrado za najboljše protiversko pesem. Prva nagrada znaša 25.000 rubljev, druga 15.000 in tretja 10.000 rubljev. Pogoji: 1. Pesem mora vsebovati ateističnega bojnega duha, 2. čim lažja naj bo za učenje na pamet in 3. mora biti taka, da se bo dala prevesti v čim več jezikov. Tekmovanja se morejo udeležiti tudi inozemci, le da so udje brezbožniške internacionale.

KATOLISKI SKAVTI

V Washingtonu je zborovalo 25.000 skavtov iz USA in mnogih drugih dežel. Med zborovalci je bilo 3.000 katoliških skavtov. Za te je vodstvo tabora posebej organiziralo dušno pastirstvo in službo božjo v različnih obredih.

Skavtska zastopstva iz Romunije, Poljske, Venezuele in Bermudskih otokov so bila izključno katoliška.

ZOPET O RDEČEM RAJU

Generalni tajnik severno francoskih delavskih združenj, ki so včlanjena v marksistični C. G. T., rudar Kleber-Legay se je pred kratkim vrnil iz Rusije. Ker so njegove izjave o sovjetskih razmerah vzbudile mnogo zanimanja, je izdal knjigo »Un mineur français chez les Russes«. Ta knjiga je žarko osvetlila strašne razmere, ki vladajo v rdečem raju, kjer se sredi največje bede delavskih slojev prirejajo za višje uradništvo razkošne pojedine.

Odg. urednik: Ciril Kovač (Ljubljana). Izdaja konorcij (J. Prešeren, Ljubljana). Tiska Misijonska tiskarna, Groblje-Domžale (Jože Godina).